

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2815/2020

17.09.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Николић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Немања Лукић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 4630/18 од 21.11.2019. године, у седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 4630/18 од 21.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 4630/18 од 21.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4699/17 од 06.12.2017. године, у првом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади штету у износу од 294.783,00 динара, са законском затезном каматом од 13.05.2014. године до исплате. У другом ставу изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 4630/18 од 21.11.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. У другом ставу изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се и на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује да је чињенично стање погрешно утврђено, те да је зато погрешно примењено материјално право, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Осим тога, побијана пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 28.12.2006. године, а да вредност предмета спора износи 294.783,00 динара, односно да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија тужене недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић